

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidoro Diacono. 254.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

vestri similibus minimè exponenda sunt, sermone declarari petentes, vestrum de rebus iudicium vobis surripi non animaduertitis: at ego tamen non eò temeritatis & audaciæ prorumpam, vt ea, quæ nunc vobis audire nefas est, vobis exponam, atque ea, quæ aurium vestrarum captum excedunt, verbis complectar. Non enim fas est, aut eos, qui à sacris alieni sunt, res sacras audire: aut prophanos adyta contueri. Neque enim hoc per mores licet, imò etiam ne diuinum quidem oraculum hoc permittit, apertis verbis clamans, Nolite sanctum dare canibus. Ac propterea, cum ipse dicere quidem possim, vobis autem dicere non possim, vos potius moneo & hortor, vt à vitio abstinatis, ac virtuti studeatis. Quòd si feceritis, earum rerum, de quibus ad me scripsistis, interpretationem audietis.

Isidoro Diacono. 254.

Qui diuina oracula deprauant, atque ad arbitrium suum velut obtorto collo trahunt, grauius peccant, quàm vt ipsis ignosci debeat. Neque enim erroris ac deceptionis prætextu sese tueri poterunt, vt qui non simplicitate, sed malitia & animi perueritate lapsi sint: nec tranquillum illù ac placidum oculum fallent, cui, à vitio & improbitate præcipites acti, contraria profiteri minimè dubitarunt.

Ophelio Grammatico. 255.

Multi sophistæ per eam gloriam, quam prius adepti sunt, detrimenta ea, in quæ postea incidunt, obregere conantur: vt qui prius quidem res superarint, nunc autem earum magnitudine victi sint.

Olympiodoro. 256.

Demiror quæ fiat, vt cum Platonem admireris, eius tamen consilia & præcepta parui pendas. Ille enim virtutis furculos

ἴηται, τοῖς ὡς ἑστὶν ὑμεῖς ἀγακιδίους, σαφηνιζήναι ἀπὸ λόγων ὡς ἀκροατικῶν. ἀλλ' ἐγὼ ἔτι πολλὰ παραρηγόμισα εἰς τὸ ῥητὰ ὑμῖν ποιῆσαι, τὰ τέως ὑμῖν ἀρρητὰ καὶ ὑπὸ λόγου ἀγαγεῖν, τὰ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας ἀκοῆς, οὐ γὰρ θέμις, ἕτε τοῖς αἰετοῖς τὰ ἱερὰ ἀκούειν, ἕτε τοῖς βελίοις τὰ ἄδυτα καταπνεύειν. ὁ γὰρ θεσμός οὐκ ἔστι, μᾶλλον δὲ ὁ θεὸς χρῆσται οὐκ ὀπίσθῃ, ἀλλ' ἰσχυρῶς βόων, μὴ δότε τοῖς κυσὶ τὰ ἄγρια. διὸ καὶ αὐτὸς ἔχων μὲν εἰσῆναι, ὑμῖν δὲ εἰπεῖν οὐκ ἔχων, ὡς μὲν ἄλλοι ἀπέχεσθαι μὲν κακίας, ἀντέχεσθαι δὲ ἀρετῆς. εἰ γὰρ ταῦτα ποιήσετε, τῆς ἐρμηνείας ὧν γεγράφατε, οὐκ ἀνήκουστοί εἴσεσθε.

Isidorus Agapio. sig.

Οἱ τοὺς θεῖους χρησμούς ὡς ἄποιο ἔντες, καὶ ὡς τὸ οἰκεῖον βελήμασιν οὐβιαζόμενοι, συζητήμασι ἀμαρτάνουσι μείζονα. ἕτε γὰρ πῶς ἐξ ἀπάτης καὶ ὡς ἄλογον δοκοῦσαν εἶναι ἀπολογία, συνηροῦσαν ἔχει τῶν ἀποκαουρίας. ἀλλ' οὐκ ἀπὸ ἀπλότου ἐσθάλου, ἕτε τὸν γαλήνην καὶ ἡμερον ὀφθαλμὸν λήσονται, ἕτε πάντα οὐβιακχευθέντες ὑπὸ τῆς κακίας, δογματίσαι ἐτόλμισαι.

Ωφελίω Γραμματικῶ. sig.

Πολλοὶ τῶν σοφιστῶν ἐκ τῆς ὡς ἄπο παραδόσεως εὐκλείας τῆς συμβασιῶσεως ἡπασ ἀετέλλῃν πειρῶνται, ἄτε ὡς ἄτερον μὲν τῶν παραγράφων γενοῦντες κρείττονες, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν κρείττωνων.

Ολυμπιόδωρο. sig.

Θαυμάζω, πῶς Πλάτωνα θαυμάζων, τῆς ὡς ἄποσσεως αὐτῶν παραγράφων ἄλλοι πῶς εἶναι μὲν γὰρ φησὶ τῆς τῆς